

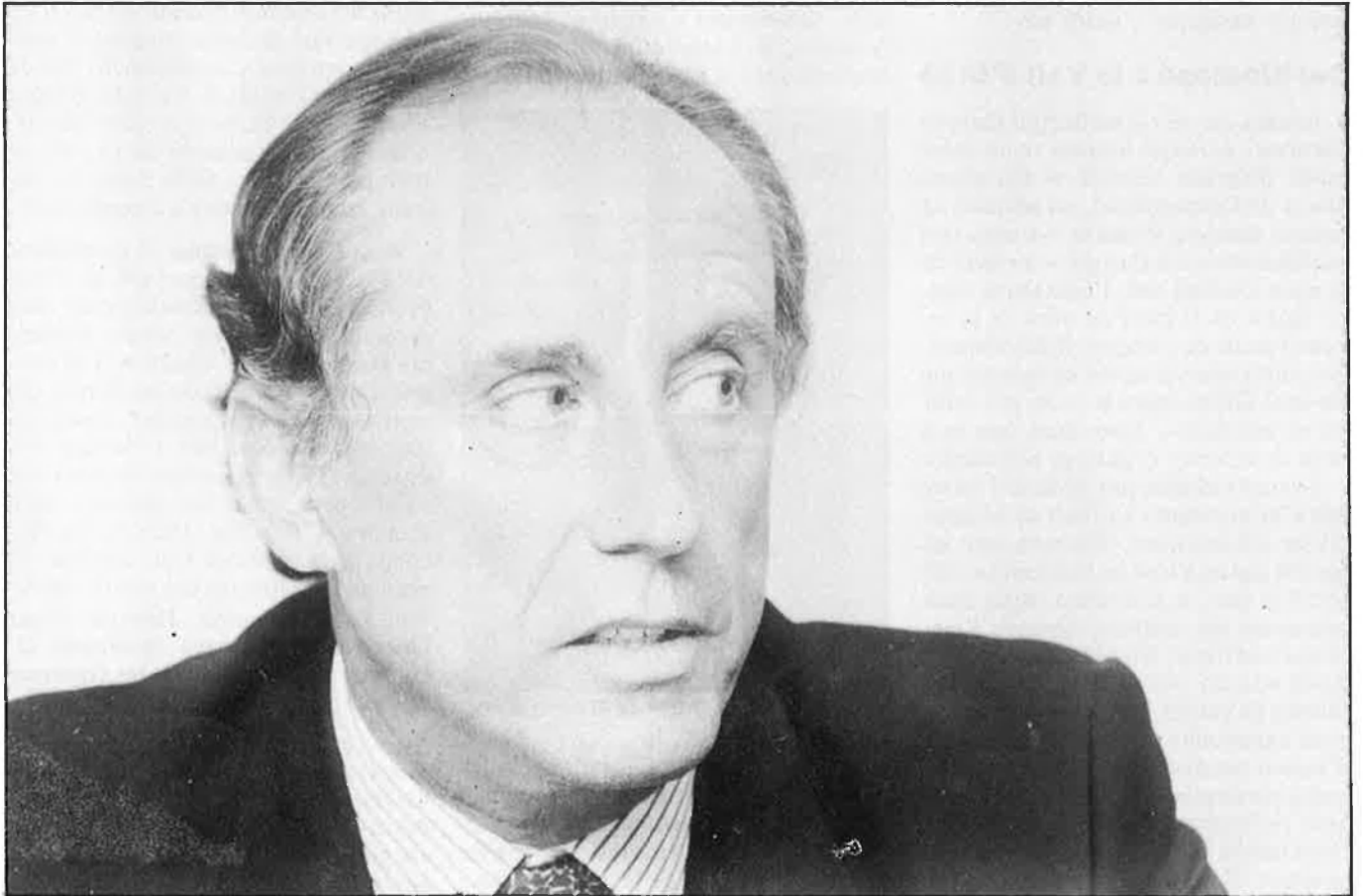
Ruiz-Mateos, el 15 de setembre de 1988, quan va ser detingut en una àrea de servei de l'autopista A-7, als afores del Vendrell, a Tarragona.

Dins del sector vinícola, a principis de l'any passat, José María Ruiz-Mateos va adquirir els cellers de Cava Robert J. Mur, que és com la firma està registrada en els arxius del Consell Regulador dels Vins Escumosos. Els

cellers, situats a la població catalana de Sant Sadurn d'Anoia, comercialitzen també els seus productes amb la marca Aristot.

Daniel Rodríguez Gutiérrez, per la seva banda, ex-director general de Viajes Internacionales Expreso, i Hoteles Agrupados (HOTASA), totes dues pertanyents a Rumasa abans de l'expropiació, és en l'actualitat conseller

delegat de l'empresa catalana Berlax, SA. Home de l'òrbita del *holding de l'abella*, Daniel Gutiérrez, a finals de 1988, va signar la compra-venda de la firma alimentària Dhul, SA, amb el seu antic propietari **Ignacio Fernández Sanz**. L'operació, que voltava els 2.000 milions de pessetes, converteix Berlax, SA, en un dels pilars de la nova Ruiz-Mateos, SA-Dhul. □

JOSÉ MARÍA RUIZ-MATEOS, CANDIDAT EUROPEU AMB ORDRE DE CAPTURA

«El govern haurà de pactar i pagar-me Rumasa»

L'Opus, Boyer i la banca de Rafael Termes són les seues obsessions. L'emperador de l'abella parla prop de Madrid sobre la seua seguretat a l'hora d'anar a Estrasburg, i sobre la seua por que el maten. I està convençut que el govern socialista acabarà oferint-li un pacte.

I. L. B.

Sembla que la seua filla Paloma no pensa parar fins a estampar-li en plena cara un pastís a Isabel Preysler.

—La seua fracassada acció ha d'arribar ara fins al final. No m'agrada la violència, però, al cap i a la fi, dolç contra dolç, la careta de la china, no fa mal.

—*Manté vostè una cacera particular contra la dona de Miguel Boyer i l'exministre.*

—Van ser ell i la china els que es van aprofitar a fons de les meues expropiacions. Els que, amb corrupteles i trames, van fer molts diners amb l'estranya venda de Galeries, Loewe i molts altres negocis...

—*Boyer no deu dormir.*

—Boyer no dorm i damunt és mig

bovo. Boyer ha d'anar-se'n d'Espanya. De fet, ja des del PSOE li han ofert alguna volta una ambaixada a Amèrica.

I a la Preysler ja se li ha acabat el contracte amb Porcelanosa. És la parella més antipopular del país.

—*Les seues accions són massa estrambòtiques, ¿no?*

—Davant de les abusives limitacions imposades per la TVE, no em queda

més recurs que les accions estrafolàries i rocambolesques.

—*Si no obté un quart de milió de vots no podrà anar a Estrasburg. En les anteriors eleccions, i amb la llista Acción Social, va aconseguir-ne pocs més de cent mil.*

—Que em vote qui vulga. Però jo eixiré gràcies als vots de la compassió, del càstig al govern socialista i dels homes i les dones creients.

—*Està vostè massa convençut.*

—¡Claaar que síii! Mire, Fraga i el seu PP estan molt preocupats i, per una altra banda, el govern es troba molt nerviós, perquè té a les seues mans una enquesta que els revela la possibilitat que arribe a aconseguir dos escons a Europa. Per això, a partir d'aquesta setmana ja han començat en la premsa a intentar involucrar-me en bruts negocis d'armes, en fosques xarxes de diners àrabs, en drogues, en embolics de dames... El cas serà entelar la meua imatge i detenir encara més la campanya electoral.

—*¿Per a què vol vostè l'escó a Estrasburg?, ¿per la immunitat?*

—Noo. No m'interesa quasi aquesta immunitat, perquè jo no sóc culpable més que d'haver creat del no-res el major grup d'empreses de l'estat. No. El que jo vull és poder ocupar-me de reprendre els meus negocis i, sobretot, de guanyar terreny per a la inversió espanyola a Europa.

—*Com fa, sembla, un dels homes més admirats per vostè, el banquer Abel Matutes.*

—Sí. Això ens fa falta a Europa, molts Matutes.

—*És a dir, que, segons vostè, per a l'Europa de la CEE no val ni el senyor Morán ni Marcelino Oreja, clar. No confia vostè massa en els polítics.*

—Europa ara ha de ser obra dels empresaris, i no dels tecnòcrates. Oreja no serveix, és un diplomàtic, i, ¡caram!, ¡els socialistes en la vida han guanyat un quinzet! ¡Manquen totalment de currículum, i de negocis no tenen ni idea! Ja ho va dir el nostre Senyor: «pel seus actes els coneixéreu». Europa ara és un problema de mercaders.

—*Si vostè desapareguera, l'Opus respiraria tranquil.*

—L'Opus i tots els que s'han inflat a costa de les meues empreses, no hi ha dubte que es quedarien molt tranquils si jo no hi fóra. Monsenyor Escrivà de Balaguer era un sant molt gran, però els homes són capaços de tot. M'estranya que encara siga viu.

—*Vostè, membre supernumerari de l'Opus, és odiat per molts dels seus ger-*

«Tindrè el vot dels homes i les dones creients».

mans. Inclús intenten demostrar que està boig.

—L'Opus Dei és una magnífica obra de Déu. El meu amor per servir-los és infinit. Però determinats germans es comporten amb mi de manera poc cristiana. No obstant això, el gran psiquiatre que és López Ibor acaba de redactar una carta dient que «aquest», jo, «de boig no té res». Que tot allò que fa don José María Ruiz-Mateos és completament coherent i normal, asenyat.

—*Rumasa va ser expropiada, però són moltes les empreses que, com es va dir de les seues, ni paguen a Hisenda ni passen per la Seguretat Social.*

—Efectivament. Per les mateixes raons que esgrimiren per embargar-me Rumasa s'hauria d'exporpiar tota, tota la banca espanyola, i tots els grans holdings.

—*El tribunals europeus encara no s'han pronunciat sobre Rumasa. Vostè espera impacient una sentència favorable.*

—Enguany veurem la sentència definitiva. Els tribunals europeus decidiran sobre el gran crim comès amb mi. I com que la justícia espanyola és submissa i obedient, acabarà vinculant-se a allò que dictaminen.

—*I el govern? ¿Què hi farà el govern?*

—Mire, aquesta batalla esgota i cansa. Ja és més llarga que la guerra Iran-Irak. Però el govern hauria d'acabar

pactant amb mi. Sí, haurien de negociar, però hauria de ser amb molts diners. Exactament, prop d'un bilió. La xifra per a indemnitzar-me per haver-me llevat Rumasa, més tots els interessos i guanys de lucre. Tal volta el govern cauria. De totes maneres, aquest sistema és un desastre. Això no s'aguanta.

—*¿La seua solució, doncs?*

—Renegociar amb la CEE o eixir-ne.

—*Però el que està ben clar es que no volen detenir-lo.*

—En absolut. El que passa és que van bojós i no saben què fer amb mi. El ministre de Justícia és un pallaso que hauria que dimitir. Si no, ¿quin sentit té aspirar a Europa amb una candidatura que té darrere una ordre de crida i cerca? No, no s'atreveixen a donar la cara.

—*Per acabar. ¿Per què són tants els empresaris valencians que figuren en la seua llista?*

—Estic molt enamorat des de sempre de l'empresari de Llevant per la seua energia, enginy i capacitat. Sí, crec molt en aquesta regió per a les iniciatives empresarials...

—*I, per això, està vostè adquirint i recuperant molts negocis, ¿no?*

—Vaig molt per Alacant i València, però no, no puc parlar-ne. No puc dir noms, per raons que vostè ja deu comprendre. □